

Thư Cho Những ‘Thằng’

Chống Nặng .

Nguyễn Thanh Khiết

Dăm bữa nữa là cuối năm Tết rồi
Tao bôn chồn đi đòng chẳng thể yên
Nghĩ đến tụi bây mà “đếch” có tiền
Để làm chút quà ngày Tết, ngày Tết
Gió Đông thổi, thương thằng ngoài Quảng Trị
Cuối năm về, nhớ mấy đứa Bình Long
Những thằng dui què lừng gánh núi sông
Giờ làn tụi một đời trên đất giặc
Tội tụi mày, thằng binh nhì, binh bát
“Vạn cốt khô” cho tướng soái, công hầu
Vết thương xưa máu ngừng chảy từ lâu
Còn đau mãi, vì bị đời quên lãng
Tội tụi mày, bước lên tên mũi đạn
Liều thân luyến đầu để giữ giang sơn
Buông súng, ở lại đây, nên cầm hờn
Lết từng ngày, thân con sâu, cái kiến
Ba mươi sáu năm, sau ngày quốc biến
Xương máu tụi mày đã chảy về đâu?

Chống nặng nhìn thằng cuốn gói lên tàu
Lăn xe, mũi lòng thương thân tàn phế
Ba mươi sáu năm, tụi mày vẫn thế
Cứ ngóng chờ bè bạn cũ thăm nom
Bìa rừng, hóc núi, đời sống tồi om
Còn ai nhắc tên mấy thằng tốt thì?
Thằng vợ ốm nằm hành lang bệnh viện
Thằng con đau hết gạo nấu trong nhà
Lịch lịch tích ngang gọi tận xứ xa
Năm này năm khác, hồi âm chẳng thấy
Tao biết tụi bây nhờ linh cố cứu
Tao biết tụi mày vẫn giữ nghĩa xưa
Cái thời đời nghèo giàu như nắng mưa
Nhưng không thể cùng ngồi chung một chiếu
Thư gửi tụi mày vài câu vá vúi
Nhắc một thời cùng bạn áo nhà binh
Mai tao sẽ cố chạy vạy, van xin
Mong có chút, gửi tụi mày đón Tết .